

بزرگ ترین نقص اخلاقی رضاشاه

۱۲ مرداد ۱۳۹۶ ساعت ۱:۳۸

آنقدر که نخبگان ترکیه در آن عصر از آتاتورک به خوبی یاد می کردند، نخبگان ایرانی از رضاشاه به نیکی یاد نمی کردند. اما دلیل این امر چه بود؟

کافه تاریخ- تاریخ فاهی

آتاتورک و رضاشاه از بسیاری جهات با یکدیگر شبیه بودند. هر دو به دنبال آن بودند تا در کشور خود نوسازی انجام داده و از این رو به جنگ سنت ها رفتند. اگرچه شدت و حدت این نوسازی ها در زمینه های مختلف در ایران و ترکیه متفاوت بود. با همه این احوال آنقدر که نخبگان ترکیه در آن عصر از آتاتورک به خوبی یاد می کردند، نخبگان ایرانی از رضاشاه به نیکی یاد نمی کردند. اما دلیل این امر چه بود؟

«شاه در عین حال که دیکتاتوری به تمام معنی مقتدر بود، بزرگ ترین نقص اخلاقی اش سوءظن مفرط بود و خیال می کنم این سوء ظن در مخیله اش بعد از رسیدن به سلطنت و مکننت سرشار بیشتر شده بود. مثل اینکه هنوز باور نمی کرد به سلطنت ایران رسیده است و به هیچ کس خوش بین نبود و از هر جا صدایی در می آمد، به هر کس سوءظن می برد و احتیاطا با تمام قوا در خاموش کردن صدا و از بین بردن شخص مورد سوء ظن اقدام می کرد، و شاید این بزرگ ترین بدبختی برای ملت ایران بود. اطرافیان شاه به هیچ وجه قدرت انتقاد و خرده گیری نداشتند و هر کس از ترس جان و مال خود اصل تملق و فروتنی را در روابط درباری برای خود اتخاذ کرده بود و خودش را حتی المقدور حفظ می نمود. بنابراین بسیاری از حقایق امور به عرض شاه نمی رسید و اشتباه کاریهای عجیب گاهی موجب اضمحلال و فنای اشخاص و خانواده ها می شد.»

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/36127/گ-بزرگ-نقص-ترين-بزرگ/36127>